

Syndrom Pandy

Syndrom pandy se v kontextu informační vědy vztahuje k rozchodu mezi knihovní a informační vědou. Tento termín metaforicky naznačuje, že podobně jako pandy, které jsou jedinečné a vyžadují specifické podmínky, mají i obory knihovní a informační vědy odlišné vlastnosti, kterým se nemusí dařit, pokud se k nim přistupuje stejným způsobem.

Oba níže zmínění autoři však rozlukou mezi knihovní a informační vědou vnímají jinak.

Blaise Cronin: Cutting the Gordian Knot

Cronin se ve svém názorovém článku zamýšlí, jak by se do budoucna mohl vyvinout vztah mezi knihovní a informační vědou. Říká, že je nutné, aby se vztah nějak vyvinul, neboť již jistou dobu je zjevné, že se jedná o dvě disciplíny se svými specifiky, které nejdou vždy dohromady. „Knihovní a informační věda mají sňatek, který ale nebyl uzavřen v nebi,“ říká. Míra podezíravosti a oboustranné intolerance probublává v odborné literatuře již nějakou dobu.

Informační věda je v jeho očích mnohem více než jen principy vyhledávání informací. Jedná se o disciplínu natolik elastickou a eklektickou, že se zvládne rozprostřít mezi celou řadu domén, rozmazávat mezi nimi hranice a obohacovat je.

Podle něj je zcela přirozené, že se informační věda nechává inspirovat i sama obohacovat pohledy jiných věd, např. kognitivní psychologie, počítačové vědy, kulturní antropologie a dalších. Neměl aby se uzavírat sama do sebe, měla by být i nadále otevřena svěžím impulsům zvenčí. Navrhuje ovšem posunout principy vzájemné provázanosti ještě o kousek dál. Zmiňuje Wersigův koncept, v němž informační věda systematicky spolupracuje na formální či kvaziformální bázi s výzkumníky jiných disciplín a současně tuto spolupráci promítá do postupů a principů včetně nábory odborníků na fakultách, kde se informační věda vyučuje. Knihovní vědu považuje toliko za jednu z domén informační vědy. Knihovna je jen jedním z prostředí, kde se prakticky informační věda aplikuje.

Navrhuje, aby se informační věda zabývala v širokém slova smyslu přístupem, a to přístupem fyzickým, společenským, časovým i prostorovým. To by poté mělo vyústit v tvorbu kurikula na katedrách informační vědy. Katedry by měli zajistit, aby se informační věda v tomto smyslu oddělila od vědy knihovní. Měly by začít chápat informační vědu ve Wersigově smyslu jako důležité partnera ve výzkumu jiných věd, a naopak výzkumníky zvenčí chápat jako své důležité partnery. Měly by být velmi selektivní v tom, koho na katedry nabírají a otvírat se odborníkům z příbuzných oborů.

John N. Berry III: We Must Have Library Education

Berry má poněkud jiný přístup k odloučení informační a knihovní vědy. Hlasitě se vymezuje proti rozhodnutí Association for Library and Informatin Science Education (ALISE) ze svého názvu vypustit slovo „library“. Vymezuje se i proti tomu, že by knihovnictví mělo být vnímáno pouze jako disciplína informační vědy.

Argumentuje, že knihovní věda není pouze aplikaci, nýbrž s sebou nese vlastní paradigma založené na svobodnému přístupu k informacím Přístupu, jež vnímá informace jako nástroj veřejného dobra. Založené na silné misi sloužit svou prací celé společnosti. Je přesvědčen, že kurikulum, které vypustí knihovní vědu se zároveň vzdá i těchto důležitých principů, na nichž knihovnictví stojí. Aby se principy udržely, je nutné, aby knihovní věda měla vlastní školy, nikoli figurovala pouze jako jedna z domén informační vědy.